

OPINIA PRAWNA

dot. orzekania o stanie zdrowia

Zasady przeprowadzenia badań lekarskich oraz wystawienia zaświadczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy i innych zaświadczeń lekarskich są uregulowane powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. Obecnie w zakresie zasad orzekania o stanie zdrowia obowiązuje ogólny przepis art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry. Zgodnie z jego treścią lekarz orzeka o stanie zdrowia określonej osoby po uprzednim, osobistym jej zbadaniu lub zbadaniu jej za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności. W polskich przepisach uregulowano też sytuacje szczególne, odrębnie uregulowane.

W zakresie dot. orzekania o stanie zdrowia w przypadkach dotyczących usprawiedliwiania niestawiennictwa z powodu choroby, na wezwanie lub zawiadomienie sądu lub organu prowadzącego postępowanie karne obowiązuje ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym. Zgodnie z treścią art. 11 ww. ustawy lekarz sądowy wystawia zaświadczenie po uprzednim osobistym zbadaniu uczestnika postępowania i po zapoznaniu się z dostępną dokumentacją medyczną. W art. 12 ust. 3 ww. ustawy wskazano, że jeżeli stan zdrowia uczestnika postępowania uniemożliwia stawienie się na badanie, lekarz sądowy przeprowadza badanie i wydaje zaświadczenie w miejscu pobytu tej osoby. Natomiast w art. 12 ust. 4 ww. ustawy przewidziano, że lekarz sądowy może wydać zaświadczenie na podstawie udostępnionej dokumentacji, bez osobistego badania uczestnika postępowania, w przypadku pobytu uczestnika postępowania w szpitalu, hospicjum stacjonarnym albo innym zakładzie opieki zdrowotnej, przeznaczonym dla osób, których stan zdrowia wymaga udzielania całodobowych świadczeń zdrowotnych w odpowiednio urządzonym, stałym pomieszczeniu. Przyczynę odstąpienia od osobistego badania lekarz sądowy wskazuje w zaświadczeniu.

W zakresie orzekania o niezdolności do pracy zawarto regulacje prawne w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie trybu i sposobu orzekania o czasowej niezdolności do pracy, wystawiania zaświadczenia lekarskiego oraz trybu i sposobu sprostowania błędu w zaświadczeniu lekarskim. Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia orzekanie o czasowej niezdolności do pracy z m.in. z powodu choroby, pobytu w szpitalu albo innym przedsiębiorstwie podmiotu leczniczego następuje po przeprowadzeniu postępowania diagnostyczno-leczniczego. Kolejny § 3 ww. rozporządzenia

określa, że przy orzekaniu należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności istotne dla oceny stanu zdrowia i upośledzenia funkcji organizmu powodujące czasową niezdolność do pracy ubezpieczonego, ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju i warunków pracy. Natomiast § 5 ww. rozporządzenia nakłada na lekarza obowiązek, aby orzekanie zostało udokumentowane w indywidualnej dokumentacji medycznej ubezpieczonego.

Z kolei w zakresie wystawiania zaświadczeń lekarskich przepis § 6 ww. rozporządzenia wskazuje, że zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, pobytu w szpitalu albo innym przedsiębiorstwie podmiotu leczniczego albo konieczności osobistego sprawowania przez ubezpieczonego opieki nad chorym członkiem rodziny, wystawia się wyłącznie po przeprowadzeniu bezpośredniego badania stanu zdrowia ubezpieczonego lub chorego członka rodziny.

Adwokat Karol Kolankiewicz